

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 346/05
26.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Snežanom Medenicom, zapisničarem, u krivičnom predmetu optužene AA, zbog krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optužene – advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Negotinu K.25/03 od 6.12.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 26.4.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optužene AA, a presuda Okružnog suda u Negotinu K.br.25/03 od 6.12.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Negotinu K.br.25/03 od 6.12.2004. godine optužena AA oglašena je krivom zbog izvršenja krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS, za koje delo je osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 9 godina. U ovu kaznu optuženoj je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 26.12.2002. godine do 31.1.2003. godine, kao i od 6.12.2004. godine pa nadalje. Istom presudom optužena je obavezana da plati na ime paušalnog iznosa 5.000,00 dinara u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

Protiv te presude žalbu je izjavio branilac optužene AA – advokat AB zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da Vrhovni sud ukine pobijanu presudu i predmet vrati istom sudu na ponovno odlučivanje ili da preinači pobijanu presudu tako što će optuženoj izreći blažu kaznu.

U svom podnesku Ktž. br.476/05 od 30.3.2005. godine, Republički javni tužilac je predložio da se žalba branioca optužene AA odbije kao neosnovana, a pobijana presuda potvrdi.

Vrhovni sud Srbije je u sednici veća razmotrio celokupne spise predmeta, zajedno sa navodima izjavljene žalbe, pismeno podnetim predlogom Republičkog javnog tužioca i prvostepenom presudom koja je u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP ispitana po službenoj dužnosti, pa je našao:

Žalba je neosnovana.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona koje Vrhovni sud kao drugostepeni ispituje po službenoj dužnosti.

Neosnovano se žalbom branioca optužene prvostepena presuda pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, obzirom da žalbom branioca nije ukazano koje su to bitne povrede postupka učinjene, niti je Vrhovni sud utvrdio postojanje bitnih povreda odredaba krivičnog postupka koje ispituje po službenoj dužnosti, već se žalbeni navodi u suštini vezuju samo za pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Neosnovano se žalbom branioca optužene pobija i prvostepenom presudom utvrđeno činjenično stanje, jer je prvostepeni sud, nakon ispita optužene, izveo sve potrebne dokaze i u pobijanoj presudi utvrdio sve bitne činjenice. Pravilnom ocenom izvedenih dokaza prvostepeni sud je došao do logičnog zaključka da je između optužene i njenog supruga, pokojnog PP, kritičnog jutra došlo do svađe, a zatim i do međusobnog fizičkog sukoba, nakon čega je optužena pokojnog PP zadavila tako što mu je oko vrata u vidu zamke obavila sajlu od upletenih metalnih žica, pa je stezanjem ove sajle došlo do mehaničkog ugušenja i smrti oštećenog. Ni sama optužena ne osporava činjenicu da su se ona i pokojni PP često svađali, te da su se i kritičnog jutra posvađali zbog nestanka zlatnog dukata, koju činjenicu potvrđuje i iskaz svedoka BB, pomajke optužene AA, koja je potvrdila da su optužena i pokojni PP svakodnevno svađali i tukli, te da je i ona sama imala sukob sa njim, zbog parnice koja se vodila pred Opštinskim sudom u Kladovu. Nakon verbalnog sukoba, očigledno je došlo i do fizičkog sukoba između optužene i pokojnog PP, kojom prilikom mu je optužena nanela povrede na glavi – po licu i telu nekim mehaničkim predmetom. Ova činjenica utvrđena je iz nalaza i mišljenja sudskog veštaka – obducenta, prema kome su povrede – krvni podlivi na licu i ostale povrede po telu nanete za života pokojnom PP. Iz nalaza i mišljenja istog veštaka utvrđeno je i to da je smrt pokojnog PP nasilna, te da je nastala usled mehaničkog ugušenja, stezanjem vrata zamkom koju je aktivno zatezala živa mehanička sila, odnosno da njegova smrt nije nastupila kao posledica vešanja, već se radi o zadavljenju nanetom od strane drugog lica, te da je po poreklu smrt ubilačka. Imajući u vidu ovakav nalaz i mišljenje sudskog veštaka, to je u potpunosti pravilan zaključak prvostepenog suda da je odbrana optužene BB u delu u kojem objašnjava da su povrede na licu i telu pokojnog PP nastale nakon što je on pao, kada je presekla sajlu kojom je bio obešen – neprihvatljiva i usmerena na izbegavanje krivične odgovornosti.

Na neistinitost odbrane optužene ukazuje i činjenica da je na drugoj gredi sa istočne strane krovne konstrukcije nađena čelična sajla dužine oko 1 metar, koja je za gredu bila vezana omčom, a u koritu komad dužine 0,58 metara kao i klješta i da ova dva dela sajle, prema veštačenju trasologa, predstavljaju jednu celinu, pa je odbrana optužene da je zatekla pokojnog PP obešenog o četvrtu gredu krovne konstrukcije, kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud – nelogična i neubedljiva. Stoga su navodi žalbe branioca optužene – da optužena obzirom na svoju fizičku konstituciju nije mogla niti da nanese povrede, niti da sajlom uguši pokojnog PP, ocenjeni neosnovanim.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primenio i krivični zakon kada je optuženu AA oglosio krivom zbog izvršenja krivičnog dela ubistva iz člana 47. stav 1. KZ RS.

Ispitujući odluku prvostepenog suda u pogledu odluke o kazni, Vrhovni sud je našao da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti propisane odredbom člana 41. OKZ. Pri tom je pravilno cenio kao olakšavajuće okolnosti - dosadašnju neosuđivanost optužene, činjenicu da je u vreme izvršenja krivičnog dela njena računljivost bila bitno smanjena, kao i to da je sa suprugom, pokojnim PP imala loš život obzirom da je svakodnevno tukao i vređao u alkoholisanom stanju. Dajući pravilan značaj utvrđenim olakšavajućim okolnostima, imajući u vidu i stepen društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je optuženu osudio na kaznu zatvora u trajanju od 9 godina, nalazeći da će se ovom kaznom postići svrha kažnjavanja predviđena članom 33. OKZ. Stoga je žalba branioca i u ovom delu ocenjena neosnovanom.

Sa svega izloženog, a na osnovu odredbe člana 388. ZKP, doneta je odluka kao u izreci.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Snežana Medenica, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpavka

